

tagelse. Jeg sætter f. Eks. det Tilfælde, at jeg virkelig efter Deres Raad gik hen og giftede mig. For De mener jo altsaa virkeligt, at jeg endnu vilde være i Stand til at gøre et nogenlunde respektabelt Parti — ikke sandt? »

»Jeg antager det.«

»Nuvel. Jeg har undertiden tænkt paa, hvorledes jeg da egentlig vilde føle mig til Mode . . . f. Eks. paa Bryllupsrejsen . . . den uundgaaelige Bryllupsrejse. Jeg kan ganske levende sætte mig ind i Situationen. Dèr sidder vi ene i Kupéen, hun og jeg, mens fremmede Landskaber, Byer og høje Bjerge farer os forbi. Hun hviler sit lokkede Hoved mod min Skulder og hvisker mig Gang efter Gang ind i Øret, at hun elsker, elsker, elsker mig. Jeg frygter for, at jeg da vanskeligt vil kunne lade være med at tænke paa en anden Gang, i en anden Kupé, i et andet, fremmed Land, hvor jeg befandt mig i en ganske lignende, lykkelig Situation . . . ovenikøbet tilsat med det vovedes, det æventyrliges stærke Tilløkkelse. Hvad mener De? . . . Eller vi opholder os i en By, i Paris, i Berlin, i München . . . kører i Droske gennem Gaderne, spiser paa Restauranterne, staar om Aftenen ude paa vor Altan og betragter Maaneskinnet over den forbistrømmende Flod. . . . Sikkert vil da min Tanke rent automatisk henflytte mig til en anden By, til det skønne Prag, hvor et vist ungt Par, der i Hotellets Bog havde indskrevet